

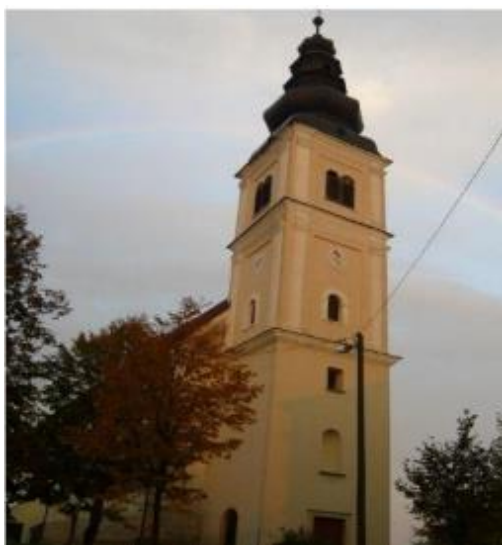
Kulturna in naravna dediščina v občini Sv. Jurij ob Ščavnici

1. Baročna cerkev

Baročna cerkev Svetega Duha iz leta 1697 stoji na Stari Gori v občini Sveti Jurij ob Ščavnici. Sezidana je bila po naročilu grofa Schachenturna mlajšega. Zgrajena je iz kamnitih klad iz nekdanjega kamnoloma na Ženiku. Gradili so jo 3 leta.

Cerkev ima 45 m visok zvonik. Poslikave na stropu in stenah so pa od furlanskega mojstra Jakoba Brolla. Cerkev ima tri glavne oltarje. Prvi je posvečen Svetemu duhu in stranski dva, ki sta posvečena Devici Mariji in Sveti Luciji. Oltarji so izdelani iz lesa in z dodatki zlata so dela grških delavcev.

Cerkev je posebna tudi zaradi orgel ki so druge najstarejše orgle v Sloveniji. So delo grške družine zgrajene so bile v 17. stoletju. Po temeljni obnovi danes spet igrajo.

2. Etnološki muzej

Za zidovi nekdanjega šolskega poslopja je muzej, kjer je razstavljeno kmečko in obrtniško orodje, ki so ga nekoč pri delu uporabljali kmetje in domači obrtniki. Z zbiranjem predmetov je v preteklosti pričel domačin Jožef Čuš. Leta 1996 pa se je porodila ideja o razstavi teh predmetov. Tako je njegova zbirka kmečkega in obrtniškega orodja dobila nov dom. Zbirka zajema več kot 1000 različnih kosov. Ogledamo si lahko razne pluge, brane, gospodinjske pripomočke, razno obrtniško orodje. Razstavljena je tudi stara oprema notranjih prostorov kmečkih hiš. Bogata etnološka zbirka je plod dolgotrajnega zbiranja vaških zanesenjakov in turističnega društva.

3. Mlin na veter na Stari Gori

Postavljen je bil leta 1996. Je kopija Bečevega mlina na Kokolajščaku. Leži na Stari Gori v Prlekiji na severovzhodu Slovenije. Mlin je še leta 1957 mlel zrnje na Kokolajščaku pri Bečevih. Ponovno postavljen mlin je spomenik preproste vaške kulturne dediščine na našem koncu Slovenije. Ta mlin danes spet melje moko, seveda le v turistične namene. Mlinsko napravo z mlinskima kamnoma poganja vetrnica, ki je pritrjena na gibljivi pogonski del mlina, saj se mora vedno usmerjati v smeri pihanja vetra.

4. Blaguško jezero

Blaguško jezero je nastalo v šestdesetih letih, ko so v vasi Blaguš zajezili Blaguški potok, ki izvira nekje pod Cerkvenjakom in se v Biserjanah izliva v reko Ščavnico. Jezero je bilo ustvarjeno z namenom, da bi v času poletnih suš namakali bližnja polja in zbirali odvečno vodo v času jesenskih in spomladanskih poplav. Danes pa je namenjeno predvsem ljubiteljem narave in je prijetna izletniška točka. Predvsem v poletni sezoni je dobro obiskano. Pokrajina ob jezeru je še vedno lepa in pristna, saj je jezero povsem neobremenjeno, kakor sta tudi Zlomski in Blaguški potok. Prvi napaja, drugi pa odvaja vodo iz jezera. Tako ob obeh potokih kot samem jezeru sta rastlinstvo in živalstvo izredno pestra. Krapci, ribe roparice, potočne postrvi ter mnoge druge, potočni raki, piškurji, vidre in ostale živali se odlično počutijo tako v jezeru kakor tudi v obeh meandričnih potokih. Reka Ščavnica, v katero se Blaguški potok izliva je sicer meliorirana, vendar je bilo v Žihlavskem gozdu ob njeni regulaciji zaščiteno in funkcionalno usposobljeno približno 2 km prvotne meandrirane struge Ščavnice, v katerem živi veliko rib, žab in vider. Tu pa je tudi pravi raj za ptice, prosto živečo divjad, vodne in obvodne žuželke ter rastlinstvo. Kjer se končuje jezero, se začneja valovanje zelene pokrajine, travnikov, dreves. Ponoči jezero ponuja shranjeno svetlobo. Takrat zažari čarobno in tiho.

5. Rojaki občine Sv. Jurij ob Ščavnici

Domačini so še posebej ponosni tudi na številne velike rojake, katerih korenine so v vaseh občine Sveti Jurij ob Ščavnici.

Tukaj so rojeni dr. Anton Korošec, teolog in najspodobnejši slovenski politik med 1. in 2. svetovno vojno.

Pisatelj, pesnik in politik, Edvard Kocbek, ki v slovenskem prostoru že leta ustvarja nemir in mnogim mešane občutke, predvsem tistim, ki tega razumnega in plemenitega človeka ni dano razumeti, saj se je za njih rodil vsaj kako stoletje prezgodaj.

Tudi akademik, dramatik in gledališki režiser Bratko Kreft, se je veliko vračal domov.

Tu se je rodil tudi naslovni škof, teolog, filozof in profesor ter naš častni občan, dr. Vekoslav Grmič.

Od tod izhajata tudi arhitekta, ki sta s svojimi stvaritvami obogatila mesto Maribor, brata Branko in Vanček Kocmut.

Iz Svetega Jurija ob Ščavnici in okoliških vasi izhajajo tudi pisatelj in delavski kulturno-prosvetni organizator Ivan Vuk Starogorski, častnik vojske generala Rudolfa Maistra podpolkovnik Edvard Vaupotič, eden največjih slovenskih rodoljubov, duhovnik, pedagog, pisatelj, etimolog in zgodovinar dr. Davorin Trstenjak iz Kraljevec, jezikoslovec Fran Ilešič iz Brezja, duhovnik, pesnik in narodni buditelj Jakob Košar, slikar Franc Košar, učitelj slovenščine Koloman Kvas, odvetnik in rodoljub dr. Jakob Ploj, slavist, arhivist in kulturnopolitični zgodovinar Viktor Vrbnjak, pesnik in pisatelj Jakob Šešerko, tukaj pa je obiskoval osnovno šolo tudi odvetnik in pionir slovenskega filma, dr. Karol Grossmann.

Našteti in še številni drugi pričajo, da je tukaj stičišče in sozvočje ugodnih vplivov za razvoj človeških virov.

Doprski kipi Edvarda Kocbeka, dr. Antona Korošca in dr. Vekoslava Grmiča krasijo trg Videm v Svetem Juriju ob Ščavnici. Po Edvardu Kocbeku je dobila ime tudi osrednja dvorana v pred kratkim odprtem Kulturnem in upravnem središču, v katerem domujejo številna kulturna društva iz občine, ki s svojim ustvarjanjem prispevajo k bogatemu kulturnemu utripu občine.

Doprsni kip Edvarda Kocbeka

Doprsni kip dr. Antona Korošca

Doprsni kip prof. dr. Vekoslava Grmiča

Učenci 5. razreda, šol. leto: 2019/2020